DOMSTOLENS KENDELSE
8. juli 1998 *

I sag C-9/98,

angående en anmodning, som Tribunal de première instance de Namur (Belgien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag,

Ermanno Agostini,

Emanuele Agostini

mod

Ligue francophone de judo et disciplines associées ASBL,

Ligue belge de judo ASBL,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 6, 48 og 59, af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467) og af Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (EFT L 172, s. 14),

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. Gulmann, H. Ragnemalm, M. Wathelet og R. Schintgen samt dommerne G. F. Mancini (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, L. Sevón og K. M. Ioannou,

generaladvokat: G. Cosmas
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved kendelse af 5. januar 1998, indgået til Domstolen den 15. januar 1998, har Tribunal de première instance de Namur i medfør af EF-traktatens artikel 177 forelagt flere præjudicielle spørgsmål vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 6, 48 og 59, af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467) og af Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsningerne inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (EFT L 172, s. 14).

2 Kendelsen er blevet afsagt i en sag, som Ermanno og Emanuele Agostini har anlagt mod Ligue francophone de judo et disciplines associées ASBL og Ligue belge de judo ASBL.

3 Den nationale ret finder, at sagen rejser spørgsmål om fortolkningen af visse fællesskabsbestemmelser, og den har derfor forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er det i overensstemmelse med Rom-traktaten, navnlig artikel 6, 48 og 59 ff., Rådets forordning nr. 1612/68 og Rådets direktiv 73/148 at forbyde en statsborger i en af Den Europæiske Unions medlemsstater at deltage i en sportsturnering, det være sig som professionel, halvprofessionel eller amatør, fordi den pågældende ikke er statsborger i den medlemsstat, hvor turneringen finder sted, når den pågældende er barn af arbejdstagere, der er etableret i denne medlemsstat, og selv har opnået status som arbejdstager i denne medlemsstat?

Skal dette spørgsmål besvares forskelligt afhængigt af, om der er tale om deltagelse i en turnering om den pågældende medlemsstats nationale mesterskab?

Kan den pågældende desuden gøre krav på at blive behandlet som de indenlandske statsborgere i forbindelse med den pågældende medlemsstats nationale sportsforbunds udtagelser til deltagelse i store internationale turneringer såsom europa- og verdensmesterskaber og olympiske lege, eller kan de nationale forbund forbeholde sådanne udtagelser indenlandske statsborgere?«

4 Det bemærkes indledningsvis, at det for at opnå en fortolkning af fællesskabsretten, som den nationale ret kan bruge, er påkrævet, at denne giver en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og de regler, som de forelagte spørgsmål hænger sammen med, eller i alt fald forklarer de faktiske forhold, der er baggrunden for dens spørgsmål (jf. bl.a. dom af 26.1.1993, forenede sager C-320/90, C-321/90 og C-322/90, Telemarsicabruzzo m.fl., Sml. I, s. 393, præmis 6, kendelse af 19.3.1993, sag C-157/92, Banchero, Sml. I, s. 1085, præmis 4, af 30.6.1997, sag C-66/97, Banco de Fomento e Exterior, Sml. I, s. 3757, præmis 7, og af 30.4.1998, forenede sager C-128/97 og C-137/97, Testa og Modesti, Sml. I, s. 2181, præmis 5).

5 De i forelæggelsesbeslutningerne givne oplysninger tjener ikke blot til at sætte Domstolen i stand til at give hensigtsmæssige svar, men også til at give medlemsstaternes regeringer samt andre interesserede parter mulighed for at afgive indlæg i henhold til artikel 20 i EF-statutten for Domstolen (kendelsen i sagen Banco de Fomento e Exterior, a.st., præmis 8).

6 I det foreliggende tilfælde indeholder forelæggelseskendelsen imidlertid ikke tilstrækkelige oplysninger til at opfylde disse krav. Den nationale ret nøjes med at stille de præjudicielle spørgsmål uden at give nogen oplysninger om baggrunden herfor. Den beskriver ikke sagens faktiske omstændigheder eller de faktiske forhold, der er baggrunden for spørgsmålene, eller de relevante nationale regler, og den angiver ikke de præcise grunde til, at den er i tvivl om fortolkningen af fællesskabsretten og derfor finder det nødvendigt at forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål.

7 Den tilkendegiver tværtimod udtrykkeligt, at »retten ... ikke på dette sted [skal] komme ind på de faktiske omstændigheder eller de relevante regler«.

8 Under disse omstændigheder er Domstolen ikke i stand til at træffe afgørelse, da der hverken foreligger oplysninger om, hvorvidt sagsøgerne er professionelle, halvprofessionelle eller amatører, om karakteren af de turneringer, der er genstand for sagen for den nationale ret, om de nærmere regler for udtagelse til og deltagelse i de pågældende turneringer eller om de relevante nationale retsregler.

9 Oplysningerne i forelæggelseskendelsen gør det således ikke muligt for Domstolen at give en relevant fortolkning af fællesskabsretten, idet den nationale rets omtale af de retlige og faktiske omstændigheder er for upræcis.

10 Det må herefter i henhold til procesreglementets artikel 92 og artikel 103, stk. 1, fastslås, at det er åbenbart, at de præjudicielle spørgsmål, der er forelagt Domstolen, må afvises.

Sagens omkostninger

11 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Tribunal de première instance de Namur har forelagt ved kendelse af 5. januar 1998, afvises.

Således bestemt i Luxembourg den 8. juli 1998.

R. Grass — Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias — Præsident